
Де ж ми
ПЕРЕБУВАЄМО
і
Дослідження пророцтв
про події останнього часу
що нам
РОБИТИ?
Ольга Стасюк

Ольга Стасюк

ДЕ Ж МИ ПЕРЕБУВАЄМО І ЩО НАМ РОБИТИ?

Дослідження пророцтв про події останнього часу

Київ 2021

*Сини «Іссахара... мали розуміння часу, і знали, що і коли слід чинити Ізраїлю» (1 Хронік 12:33).**

«Коли ж почне це збуватися, випростайтеся і підійміть свої голови, бо наближається ваше визволення!» (Луки 21:28).

Повертаюся поїздом додому. Ніч... За вікном нічого не видно. Де ж я перебуваю? Вдивляюся в темряву: миготять спалахами ліхтарі, пропливають поодинокі далекі вогники осель, і тут мимохідь зауважую назву залізничної станції. О, ще далеко, тому можна подрімати...

Я вже міцно спала, коли раптом вагон починає різко кидати з боку в бік. Та це ж спрацював стрілочний перевід на залізниці! Швидше, ще п'ять хвилин – і моя зупинка!

А якби тут, на переведенні стрілок, я почувалася так само розслаблено, як на початку подорожі, коли побачила назву станції? Звичайно, я пропустила б свою зупинку. А якби від самого початку подорожі я була настільки ж напружена, як під час переведення стрілок? Неминуче до кінця поїздки в мене підвищився б тиск... Як же важливо знати, де саме я перебуваю дорогою додому! Однак наскільки важливіше знати своє місцеперебування на шляху до Небесного дому! І якщо на певному етапі подорожі залізницею можна було дозволити собі подрімати, то чи

---

* Згідно із сучасним українським перекладом Біблії Рафаїла Турконяка; саме цей переклад (за винятком кількох текстів із перекладу Івана Огієнка) використано в книзі.

дозволено дрімати духовно, загорнувшись у затишне лаодикійське тепло?

Несподівано, раптово нас спіткала пандемія, а потім запровадили всесвітній карантин… Наближаючись до «переведення стрілок», ми відчували повне розслаблення, немов були на початку шляху, вважаючи, що нам нічого не загрожує, адже «за вікном» нічого не видно. Ми ніби забули, що «події, які незабаром обрушаться на нас, наприкінці відбуватимуться дуже раптово й швидко» (ЗВВ, 413), «як приголомшлива несподіванка» (8СЦ, 28), «як злодій уночі… раптово» (1 Сол. 5:2, 3), «наче пастка» (Луки 21:35). Ми вважали, що несподіваним буде тільки Другий прихід Христа. Проте не менш неочікуваними, раптовими, нагальними виявилися й події, що передують поверненню нашого Господа.

Пандемія, карантин… За словами одного із сучасних теологів, *такого глобального лиха* не було від часів усесвітнього потопу. Важко зрозуміти, що відбувається, бо це відбувається не так, як очікували.

Та одне раптом зрозуміли дуже чітко всі: відбувається щось особливе, небувале, безпрецедентне, ми в унікальній точці земної історії. Якій? Де ж перебуває наш «поїзд»? Однозначно не на початку шляху. А можливо, ми вже проїхали «переведення стрілок» і нам доведеться зривати «стоп-кран»? Однак «стоп-крана» в цьому «поїзді» немає…

Як важливо сьогодні, подібно до нащадків Іссахара, *мати розуміння часу*! Крім того, *знати, що і коли слід робити*. Сьогодні вкрай важливо дати правильні відповіді на запитання, котрими озаглавлене це дослідження: де ж ми перебуваємо і що нам робити?

БАЧИТИ КРІЗЬ ЗАВІСУ ЧАСУ

Запитання ці не нові. Періодично вони обрушувалися на Божий народ зненацька, немов цунамі. Згадаймо Даниїла в ніч падіння всесвітньої непорушної «золотої голови» – Вавилону. Згадаймо і страшну п'ятницю – день розп'яття Месії... Божі діти вражені, у їхніх очах застигли німі запитання: що це? Що відбувається? Як це зрозуміти? Де ж ми перебуваємо і що нам робити?

Є єдиний спосіб, за допомогою якого можна знайти правильну відповідь та побачити крізь «темне вікно», «крізь завісу»: «І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, який світить у темному місці, – доки почне розвиднятися і ранкова зоря засяє у ваших серцях» (2 Петра 1:19). «Адже Владика Господь не вчинить нічого, не оголосивши наперед про Свої наміри Своїм слугам, пророкам» (Амоса 3:7).

«Усе відбувається згідно з тим, що Бог провістив через Своїх пророків. Він... окреслив майбутні події в пророчих вістках та, діючи через Своє провидіння у відповідний час земної історії, звершує те, про що сповіщали пророки

під натхненням Святого Духа» (М, 14). Коли Божих дітей спостигають незрозумілі, нез'ясовні глобальні події, вони починають ретельно досліджувати пророцтва щодо свого часу.

Так робив Даниїл, скрупульозно вивчаючи в книзі пророка Єремії провіщення про 70 років полону. «Я, Даниїл, звернув увагу в книгах на число років, які, згідно з Господнім словом до пророка Єремії, стосувались спустошення Єрусалима, тобто сімдесят років, які мали скінчитись» (Дан. 9:2; див. ПЦ, 553, 554). Так діяли через шість століть після Даниїла очевидці розп'яття Христа, запаливши Божественний світильник пророцтв та вдивляючись у темне «вікно» віків, щоб зрозуміти, де ж вони опинилися. «Від розп'яття і до воскресіння багато невсипущих очей постійно досліджували пророцтва» (БВ, 775).

Де ж сьогодні перебуваємо ми? Через безмежну любов великий Глава Церкви не залишив Свій вірний Останок у переддень заключної найбільшої кризи без точного, конкретного опису майбутніх знаменних подій. «У пророцтвах майбутнє відкривається перед нами так само ясно, як воно було відкрите учням у словах Христа. Події, пов'язані із закінченням часу випробування, і справа приготування до часу горя викладені ясно й беззаперечно. Але багато хто зовсім не розуміє цих важливих істин, ніби вони ніколи не були їм відкриті… Час горя застане їх непідготовленими… Жахливі суди, проголошені проти поклоніння звірові та його образові (Об'явл. 14:9-11), мають спонукати всіх до старанного вивчення пророцтв» (ВБ, 594). «Володіючи всіма нашими духовними перевагами, ми сьогодні повинні знати значно більше, ніж знали вчора… У міру наближення… до кінця історії цього світу пророцтва про останні дні вимагають особливого нашого дослідження» (СП, 116).

Саме до цих джерел ми звернемося в пошуках свого теперішнього історичного місцеперебування. Надамо ж слово великому пророчому Слову, бо «план прийдешніх подій – у руках Господа» (5СЦ, 753).

У цьому пошуку будемо керуватися Божественним повеленням, даним пророкові Авакуму: «Поясни на таблицях, щоб читач його легко читав» (Авак. 2:2, переклад І. Огієнка). Тому на пророчій осі ми позначатимемо особливими віхами події кінця часу. «Нам слід звертати увагу на основні віхи, котрі свідчать про час, у який ми живемо» (ПОД, 14, 15). «Ми повинні вивчати великі дорожні знаки, що вказують, у який час ми живемо» (М, 57).

Важливе зауваження: хоч на пророчій осі ми позначатимемо віхи на певній відстані, вона вказує лише на послідовність подій, а не на часовий проміжок між ними.

«Поясни на таблицях»:

ВІХИ ПРОРОЧОЇ ОСІ

§1

Насамперед позначимо віху, яка сьогодні привертає нашу особливу увагу: ***Недільний декрет – видання указу / декрету про всезагальне дотримання недільного дня.***

Безперечно, це велика серйозна подія, адже вона пов'язана з печаттю Божою і знаком звіра! «І він [звір] робить так, щоб усім… було дано знак на їхній правій руці або на їхніх чолах, і щоб ніхто не зміг нічого купити, ні продати, а тільки той, хто має знак імені звіра» (Об'явл. 13:16, 17).

Але дозвольте сказати, що не Недільний декрет вирішуватиме нашу долю. Свій доленосний вибір ми робимо раніше, раніше проходимо власну точку невороття. Видання декрету тільки виявить усталену спрямованість життя людини та зробить очевидними для всього Всесвіту її життєві тенденції. «Кожен, хто отримає знак звіра завтра, творить цей знак у своєму серці сьогодні» (М. Мур. Криза останнього часу. С. 149).

Видання декрету тільки запечатає рішення кожного жителя нашої планети або знаком звіра, або печаттю Бога. «Люди будуть цілком підготовані, щоб зробити вибір за істину або проти неї» (ЗВВ, 389, 390). «Люди не наосліп прийматимуть цей указ. Кожен матиме достатньо світла, щоб свідомо зробити свій вибір» (ВБ, 605).

Ні, не на *Недільному декреті* має зосереджуватися сьогодні наша увага. І не на подіях, позначених праворуч від цієї віхи: *Декреті смерті, Закритті благодаті* або *Ночі Якова*, про які ми достатньо поінформовані.

«Ескалатор» часу, на який ми ступимо *до* Недільного декрету, прийнявши своє остаточне рішення, сам потягне нас до кожної наступної віхи.

Тому, щоб зрозуміти, де ж ми перебуваємо і що нам слід робити, необхідно від віхи *Недільний декрет* рухатися по пророчій осі ліворуч.

§2

Знаменна подія, котра передує декретові й не менше привертає нашу увагу, – ***Пізній дощ Святого Духа***.

Воістину це величне пророцтво, про здійснення якого ми молимося не одне десятиліття! «Я зіллю Мого Духа на всіх людей» (Йоіла 3:1). «Він прийде до нас неодмінно, як дощ, – як пізній дощ, аби зросити землю» (Осії 6:3).

Однак пророча вістка повідомляє: «Бог випробує нас. Перш ніж охрестити нас Духом Святим, наш Небесний Отець піддасть нас випробуванню, щоб побачити, чи можемо ми жити, не ганьблячи Його» (ЗВВ, 426, 427).

Про яке ж випробування йдеться? Очевидно, про якесь унікальне й останнє, адже цитата міститься в розділі «Події останнього часу», глава «Остання велика битва», рубрика «Наше життя й останнє приготування». Що це за *випробування* та що означає *ганьбити* Бога, ми визначимо пізніше, а зараз:

Де ж ми перебуваємо і що нам робити?

Повертаюся поїздом додому. Ніч... За вікном нічого не видно. Де ж я перебуваю? Вдивляюся в темряву: миготять спалахами ліхтарі, пропливають поодинокі далекі вогники осель, і тут мимохідь зауважую назву залізничної станції. О, ще далеко, тому можна подрімати...

Я вже міцно спала, коли раптом вагон починає різко кидати з боку в бік. Та це ж спрацював стрілочний перевід на залізниці! Швидше, ще п'ять хвилин — і моя зупинка!

А якби тут, на переведенні стрілок, я почувалася так само розслаблено, як на початку подорожі, коли побачила назву станції? Звичайно, я пропустила б свою зупинку.

Як же важливо знати, де саме я перебуваю дорогою додому! Однак наскільки важливіше знати своє місцеперебування на шляху до Небесного дому! І якщо на певному етапі подорожі залізницею можна було дозволити собі подрімати, то чи дозволено дрімати духовно, загорнувшись у затишне лаодикійське тепло?